

13. 10. 2016
Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0838 r

Milan Chovanec
ministr vnitra

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 13. 10. 2016
podpis: *Milan Chovanec*

Č. j. MV-165075-3/SO-2016

Praha 27. února 2017

Počet listů: 7

Účastnice řízení:

Paní
P.

st. přísl. Vietnamská socialistická republika
bytem:

Zmocněný zástupce:

Pan

Na Pankráci 820/45
140 00 Praha 4

ROZHODNUTÍ

Ministr vnitra jako věcně příslušný správní orgán podle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), po projednání v rozkladové komisi ministra vnitra, **rozhodl o rozkladu, který podala prostřednictvím právního zástupce pan:**, státní

příslušnost: Vietnamská socialistická republika, bytem E
(dále jen „účastnice řízení“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 17. 8. 2016, č. j. VS-2516/835.3/2-2013, jímž nebylo podle ustanovení § 11 a násl. zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky); (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno žádosti účastnice řízení o udělení státního občanství České republiky,

takto:

rozklad účastnice řízení proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 17. 8. 2016, č. j. VS-2516/835.3/2-2013, se podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu

zamítá.

ODŮVODNĚNÍ

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 15 podala účastnice řízení dne 4. 2. 2015 žádost o udělení státního občanství České republiky, která byla doručena správnímu orgánu I. stupně dne 6. 3. 2015. Účastnice řízení pobývá na území České republiky od roku 2002, trvalý pobyt zde jí byl povolen od 30. 10. 2006. Účastnice řízení je svobodná a bezdětná, žije na společné adrese se svými rodiči, státními příslušníky Vietnamské socialistické republiky, a mladší sestrou, která získala státní občanství České republiky udělením v roce 2014. Jedná se o druhou žádost účastnice řízení o udělení státního občanství České republiky, předchozí byla zamítnuta rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 4. 6. 2014, č. j. VS-2516/835.3/2-2013, především z důvodu nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (neplnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění), která účastnici řízení nebyla prominuta. Do životopisu žadatelka uvedla, že v roce 2012 zahájila studium ve Švýcarské konfederaci, dodatečně uvedla, že toto studium ukončila v roce 2015 a nyní v České republice podniká.

Správní orgán I. stupně žádost účastnice řízení posoudil v návaznosti na splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky podle § 13 a § 14 zákona o státním občanství, přičemž po komplexním zvážení všech podkladů žádosti účastnice řízení nevyhověl. Správní orgán I. stupně uvedl, že účastnice řízení nesplňuje podmínku podle § 14 odst. 6 zákona o státním občanství, když z podkladů založených ve spise bylo zjištěno, že od roku 2008 nehradila vůbec povinné zdravotní pojištění až do srpna roku 2012 a ještě v srpnu 2013 činil její dluh na povinném zdravotním pojištění 44 280 Kč a s tím související dluh na penále dosáhl částky 14 585 Kč. Dlužnou částku částečně umořila v srpnu roku 2012 a zbytek v září 2013. Přestože splacením veškerých dluhů odstranila škodlivý následek, vzniklý v důsledku jejího dlouhodobého neplnění zákonných povinností v oblasti veřejného zdravotního pojištění, správní orgán I. stupně nevyužil možnosti dané mu § 15 odst. 4 zákona o státním občanství a žádosti účastnice řízení o prominutí splnění této podmínky nevyhověl, neboť integraci účastnice řízení nevyhodnotil jako dostatečnou jak z hlediska rodinného, pracovního či sociálního. V napadeném rozhodnutí správní orgán I. stupně zdůraznil, že § 12 jednoznačně stanoví, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok, tudíž účastnici řízení nemusí být vyhověno ani při splnění všech zákonných podmínek, což není případ účastnice řízení. Na základě všech zjištěných skutečností správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 17. 8. 2016, č. j. VS-2516/835.3/2-2013 žádosti nevyhověl.

Zamítavé rozhodnutí správního orgánu I. stupně převzala účastnice řízení dne 23. 8. 2016 a následujícího dne podala proti němu prostřednictvím právního zástupce rozklad, který byl na základě její žádosti, po seznámení se s kompletním spisovým materiálem doplněn o odůvodnění rozkladu, který byl doručen správnímu orgánu I. stupně 20. 9. 2016.

Účastnice řízení se domnívá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Závěry správního orgánu I. stupně dle žadatelky nekorrespondují s obsahem spisového materiálu a zamítavé rozhodnutí je rovněž nesprávné. Jak bylo v rozhodnutí o nevyhovění žádosti konstatováno, v průběhu správního řízení bylo zjištěno, že účastnice řízení od roku 2008 do srpna roku 2012 vůbec nehradila zdravotní pojištění, v důsledku čehož jí narostl dluh do výše 44 280 Kč. Účastnice řízení s odkazem na § 14 odst. 6 zákona o státním občanství tvrdí, že

správní orgán I. stupně mohl povinnosti na úseku zdravotního pojištění zkoumat ve lhůtě posledních 3 let před podáním žádosti, tedy od 6. 3. 2012 do 6. 3. 2015.

Účastnice řízení je dále toho názoru, že správní orgán I. stupně období od roku 2008 do srpna roku 2012 vyhodnotil v její neprospěch. Připomíná, že (jak je uvedeno v žádosti o prominutí zákonné podmínky na úseku veřejného zdravotního pojištění ze dne 2. 2. 2015) následně zjistila, že obě školy, na nichž studovala v uvedeném období ve Švýcarské konfederaci, neměly v České republice řádnou akreditaci a v důsledku toho musela doplatit pojistné na veřejné zdravotní pojištění, které nehradila úmyslně. Tvrdí, že správní orgán I. stupně se o těchto skutečnostech nezmínil a posoudil je v neprospěch účastnice řízení bez ohledu na § 14 odst. 6 zákona o státním občanství.

Účastnice řízení dále v rozkladu poukazuje na skutečnost, že v době studia na území Švýcarské konfederace v letech 2013 až 2015 (v žádosti a v životopise uvádí rok 2012), byla osobou mladší 26 let, soustavně se připravující na výkon budoucího povolání. Uvádí, že i v případě studia v zahraničí připadá zákonná povinnost hradit zdravotní pojištění na český stát, avšak přesto uhradila veškeré nedoplatky a penále. Účastnice řízení také odkazuje na oficiální internetovou stránku školy ve Švýcarské konfederaci, kde je dle jejího tvrzení uvedeno, že tato škola disponuje potřebnou akreditací. Účastnice řízení tedy dospěla k závěru, že své nedoplatky uhradila zcela dobrovolně.

Účastnice řízení v závěru rozkladu konstatuje, že byly splněny předpoklady podle § 15 odst. 4 zákona o státním občanství pro prominutí podmínky stanovené v § 14 odst. 6 zákona o státním občanství. Dále namítá, že správní orgán I. stupně neprominutí této podmínky zcela nedostatečně a nepřezkoumatelně odůvodnil. Zdůrazňuje, že byl v jejím případě škodlivý následek odstraněn a v této souvislosti odkazuje na § 15 odst. 4 zákona o státním občanství. Ohledně integrace v České republice dle § 13 zákona o státním občanství, účastníci řízení není jasné, co vedlo správní orgán I. stupně ke konstatování, že její integraci v české společnosti nelze zatím vyhodnotit jako dostatečnou. Zdůrazňuje, že získala živnostenské oprávnění v srpnu roku 2016 a před tímto datem podnikatelskou činnost na území České republiky vykonávat nemohla, neboť byla osobou mladší 26 let, soustavně se připravující na budoucí povolání, byť v zahraničí. Dále účastnice řízení zmiňuje rodinnou vazbu na občana České republiky, konkrétně na svoji sestru a uvádí, že svoji budoucnost spojuje výhradně s Českou republikou, kde žije trvale celá její rodina.

S ohledem na uvedené účastnice řízení navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 17. 8. 2016, č. j. VS-2516/835.3/2-2013 zrušeno a věc mu vrácena k novému projednání.

O rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise.

Ministr vnitra předně nesouhlasí s účastnicí řízení, která tvrdí, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Ministr vnitra upozorňuje na nepřesnost, již výše uvedenou, neboť účastnice řízení chybně uvedla, že bylo povinností správního orgánu I. stupně posuzovat plnění zákonných povinností v období od 6. 3. 2012 do 6. 3. 2015. Žádost však byla podána dne 4. 2. 2015, pro správní orgán I. stupně tak bylo pro posouzení splnění podmínky stanovené v § 14 odst. 6 zákona o státním občanství relevantní období od 4. 2. 2012 do 4. 2. 2015. Pokud jde o tvrzení účastnice řízení o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, z vyúčtování pojistného je zcela zřejmé, že účastnice řízení měla značné nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění ještě v srpnu roku 2012 (k 15. 8. 2012

celkem 44 280 Kč), tedy v období posledních 3 let před podáním žádosti. Ministr vnitra dále nesouhlasí s tvrzením účastnice řízení, že zamítavé rozhodnutí je nesprávné a nekorespondující se skutečným stavem věci, jak vyplývá ze spisového materiálu. Podle ministra vnitra správní orgán I. stupně postupoval správně, když zjistil stav nedoplatků na veřejném zdravotním pojištění, které byly vykázány po 4. 2. 2012. Na tom nemění nic jeho konstatování, že účastnice řízení nehradila vůbec povinné zdravotní pojištění od roku 2008 do srpna roku 2012. Ministr vnitra je naopak přesvědčen, že naopak tvrzení účastnice řízení nekoresponduje se skutečným stavem věci. Účastnice řízení v žádosti o prominutí splnění této podmínky uvádí, že se o svých potížích dozvěděla v srpnu roku 2013. Tomuto tvrzení však neodpovídá částečná úhrady jejích značných dluhů již v srpnu 2012. Zbývající nedoplatky a penále uhradila v měsíci září roku 2013.

Ministr vnitra v souvislosti s těmito časovými údaji upozorňuje na důležitou skutečnost, že účastnice řízení podala svou první žádost podle předchozí právní úpravy již v říjnu roku 2013. Je tedy evidentní, že své dluhy na pojistném na veřejné zdravotní pojištění uhradila až v souvislosti s touto předchozí žádostí. Nutno připomenout, že v předchozí žádosti tvrdila, že se o existenci dluhů dozvěděla až v srpnu roku 2013. Nepříznivé světlo padá na účastnici řízení také v souvislosti s tím, že novou (aktuální) žádost podala již za sedm měsíců od vydání předchozího zamítavého rozhodnutí, aniž se zásadním způsobem změnila skutečnosti rozhodné pro vyhovění její žádosti.

Ministr vnitra rovněž nesouhlasí s tvrzením účastnice řízení, že by období od roku 2008 do srpna roku 2012 bylo zohledněno v její neprospěch. Správní orgán I. stupně vycházel z dokumentu Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky „Vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění 01.10.2008 – 21.01.2015“, který jednoznačně dokládá neustále narůstající nedoplatky již od října roku 2008. Jednalo se tedy o konstatování zjištěné skutečnosti, která bezprostředně vedla k závažnému porušení zákonných povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění v rozhodném období.

Účastnice řízení své pochybení obhajovala také studiem na území Švýcarské konfederace. K tomu ministr vnitra sděluje, že podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je stát plátcem pojistného prostřednictvím státního rozpočtu za nezaopatřené děti, a podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, se za nezaopatřené dítě pro účely tohoto zákona považuje dítě do skončení povinné školní docházky, a poté, nejdéle však do 26 roku věku, jestliže se soustavně připravuje na budoucí povolání, přičemž se může dle tohoto zákona jednat i o studium na vysokých školách v cizině. V tomto směru lze tedy s účastnicí řízení souhlasit. Nelze však přehlédnout následující zásadní skutečnosti. Z vyúčtování pojistného je jednak nezpochybnitelné, že účastnice řízení porušovala zákonné povinnosti na úseku zdravotního pojištění již od roku 2008, tedy před zahájením studia na území Švýcarské konfederace (v již citované žádosti o prominutí nesplnění předmětné podmínky uvedla, že měla dluh od roku 2008 do roku 2012, jelikož škola, kterou ve Švýcarské konfederaci studovala, neměla řádnou akreditaci). I kdyby řádnou akreditaci předmětná škola měla a žadatelka by tedy po dobu studia na území Švýcarské konfederace nemusela hradit zdravotní pojištění, měla v každém případě uhradit nedoplatky z předcházejícího období. Ministr vnitra je navíc přesvědčen, že bylo povinností účastnice řízení zjišťovat, zda plní povinnosti na území daného státu v souladu s právními předpisy, tím spíše, že se jedná o cizinku. Účastnici řízení nic nebránilo

kontaktovat příslušnou zdravotní pojišťovnu a ověřit si, zda nevznikly v souvislosti se studiem v zahraničí změny ohledně povinnosti plateb pojistného.

Ohledně námítky účastnice řízení že bylo nedostatečně a nepřezkoumatelně odůvodněno, proč jí nebyla v smyslu § 15 odst. 4 zákona o státním občanství (odstranění škodlivého následku) prominuta podmínka v § 14 odst. 6 zákona o státním občanství, ministr vnitra připomíná, že jak dikce předchozího ustanovení stanoví, jedná se o možnost, nikoliv nárok. Je tedy věcí správního orgánu I. stupně, jak se, s přihlédnutím k více faktorům a okolnostem případu, rozhodne. V zamítavém rozhodnutí bylo účastnici řízení výslovně sděleno, že výše jejího nedoplatku na veřejném zdravotním pojištění činila v období posledních 3 let před podáním žádosti 29 160 Kč a z tohoto důvodu nesplňuje jednu ze základních zákonných podmínek. Jedná se tedy o neplnění zákonné podmínky, které je v tomto případě velmi závažné (s ohledem na značný rozsah dlužného pojistného), a proto ministr vnitra nepovažuje za chybné, pokud se správní orgán I. stupně podrobně nezabýval důvody, které ho vedly k nevyužití zákonné možnosti prominout splnění dané podmínky. Ministr vnitra je toho názoru, že nedodržení platební kázně při hrazení pojistného podstatným způsobem ohrožuje fungování systému veřejného zdravotního pojištění.

Pokud se jedná o integraci v České republice, souhlasí ministr vnitra s hodnocením správního orgánu I. stupně, že integraci v české společnosti nelze zatím hodnotit u účastnice řízení jako završenou. Účastnice řízení je svobodná, bezdětná, její rodiče mají státní příslušnost Vietnamské socialistické republiky a jediným rodinným příslušníkem se státním občanstvím České republiky je její sestra. Lze tedy shrnout, že účastnice řízení nemá úzké rodinné vazby na státní občany České republiky. Ve svém věku by účastnice řízení již mohla být soběstačná, ale jelikož do roku 2015 studovala na území Švýcarské konfederace a teprve v roce 2016 začala podnikat jako osoba samostatně výdělečně činná, není možné zatím posoudit její pracovní integraci. Vzhledem k tomu, že účastnice řízení studovala mimo Českou republiku, k žádnému zahájení její pracovní činnosti na území České republiky nedošlo. Účastnice řízení je tedy zatím existenčně závislá na svých rodičích, kteří však mají státní příslušnost Vietnamské socialistické republiky. Na rozdíl od jiných žadatelů o státní občanství České republiky, studujících na území České republiky, lze pak mít podle ministra vnitra určité pochybnosti o rozvíjející se integraci účastnice řízení do české společnosti, když v únoru roku 2015 svoji žádost zdůvodnila tím, že se jí líbí Česká republika a myslí si, že bude pracovat a žít v této zemi. Její prohlášení v rozkladu z roku 2016, tj. že spojuje svoji budoucnost již výhradně s Českou republikou, kterým se tak ohrazuje vůči správnímu orgánu I. stupně ve věci její integrace do české společnosti, se tedy liší od prohlášení z roku 2015.

Ministr vnitra zdůrazňuje, že státní občanství je definováno jako trvalý svazek (vztah) mezi fyzickou osobou a státem. Trvalost tohoto vztahu je také dána plnou integrací osoby ve společnosti. Tato integrace je charakterizována nejen vazbami rodinnými, sociálními a pracovními, ale v neposlední řadě i dodržováním právního řádu státu, o jehož občanství se účastnice řízení uchází. Jak z výše uvedeného vyplývá, v případě účastnice řízení ministr vnitra neshledal skutečnosti prokazující její plnou integraci, zejména pokud jde o dodržování právních předpisů. Účastnice řízení pobývá na území České republiky již od roku 2002, trvalý pobyt má povolen od roku 2006, tedy po dostatečně dlouhou dobu na to, aby si v dospělosti řádně osvojila právní předpisy, byla si plně vědoma svých povinností vůči České republice, a tyto také řádně plnila.

Ministr vnitra konstatuje, že v postupu správního orgánu I. stupně ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky neshledal pochybení, jež by mohlo vést ke

zrušení napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 17. 8. 2016, č. j. VS-2516/835.3/2-2013, a proto rozhodl podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu o zamítnutí rozkladu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

otisk úředního razítka

Milan Chovanec

Rozdělovník:

1. *advokát (datovou schránkou)*
2. Ministerstvo vnitra, odbor správní
3. Ministerstvo vnitra, odbor všeobecné správy

